

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
27 päivänä syyskuuta 1988 *

Asiassa 81/87,

jonka High Court of Justice Queen's Bench Division on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

The Queen

vastaan

H. M. Treasury and Commissioners of Inland Revenue, ex parte Daily Mail and General Trust PLC,

ennakkoratkaisun ETY:n perustamissopimuksen 52 ja 58 artiklan tulkinnasta sekä sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 21 päivänä toukokuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/148/ETY (EYVL L 172, s. 14) säännösten tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti A. J. Mackenzie Stuart, jaostojen puheenjohtajat G. Bosco, O. Due ja G. C. Rodríguez Iglesias sekä tuomarit T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot, R. Joliet, T. F. O'Higgins ja F. A. Schockweiler,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

julkisasiamies: M. Darmon,
kirjaaja: hallintovirkamies D. Louterman,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- pääasian kantaja Daily Mail and General Trust PLC, edustajinaan David Vaughan, QC, ja barrister Derrick Wyatt, solicitor F. Sandisonin, Freshfields, Lontoo, valtuuttamana,
- Ison-Britannian hallitus, asiamiehinään Treasury Solicitor S. J. Hay, Queen Anne's Chambers, avustajinaan R. Buxton, QC, Gray's Inn Chambers, ja barristers A. Moses ja N. Green,
- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja D. Gilmour,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen sellaisena kuin se on muutettuna 22.3.1988 pidetyn suullisen käsittelyn jälkeen,

kuultuaan julkisasiamiehen 7.6.1988 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 High Court of Justicen Queen's Bench Division on 6.2.1987 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.3.1987, esittänyt ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla neljä ennakkoratkaisukysymystä, jotka koskevat perustamissopimuksen 52 ja 58 artiklan tulkintaa sekä sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 21 päivänä toukokuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/148/ETY (EYVL L 172, s. 14) tulkintaa.

- 2 Nämä kysymykset on esitetty sellaisen asian yhteydessä, jonka Daily Mail and General Trust PLC (jäljempänä kantaja) on saattanut vireille Ison-Britannian valtiovarainministeriötä vastaan ja jossa kantaja vaatii sen vahvistamista, ettei sillä ole minkäänlaista velvollisuutta hankkia Yhdistyneen kuningaskunnan verolainsäädännön mukaista lupaa siirtääkseen kotipaikkansa Yhdistyneestä kuningaskunnasta Alankomaihin.
- 3 Oikeudenkäyntiasiakirjoista ilmenee, että Yhdistyneen kuningaskunnan yhtiölainsäädännön mukaan kantajan kaltainen yhtiö, joka on perustettu kyseisen lainsäädännön mukaisesti ja jonka sääntömääräinen kotipaikka (registered office) on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, voi sijoittaa johtonsa ja keskushallintonsa Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolelle menettämättä oikeushenkilöllisyyttään tai asemaansa brittiläisenä yhtiönä.
- 4 Tässä asiassa relevantin Yhdistyneen kuningaskunnan verolainsäädännön mukaan ainoastaan ne yhtiöt, joiden verotuksellinen kotipaikka on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ovat pääsääntöisesti velvollisia maksamaan brittiläistä yhtiöveroa. Verotuksellinen kotipaikka on määritelty paikaksi, jossa yhtiön johto ja keskushallinto sijaitsee.
- 5 Ison-Britannian vuoden 1970 tulo- ja yhtiöverolain 482 pykälän 1 momentin a kohdassa kielletään niitä yhtiöitä, joiden verotuksellinen kotipaikka on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ilman valtiovarainministeriön antamaa lupaa siirtämästä verotuksellista kotipaikkaansa sieltä pois.
- 6 Kantaja, joka on holding- ja sijoitusyhtiö, on vuonna 1984 hakenut edellä mainitussa kansallisessa säännöksessä tarkoitettua lupaa siirtää johtonsa Alankomaihin, jonka lainsäädäntö ei estä ulkomaisia yhtiöitä sijoittamasta sinne keskushallintoaan ja jossa kantajayhtiö aikoi erityisesti pitää johtokunnan kokouksia ja vuokrata tiloja hallintoaan varten. Se on tämän jälkeen mainittua lupaa odottamatta avannut sijoitusneuvontatoimiston Alankomaissa tarkoituksenaan tarjota palveluja ulkopuolisille.
- 7 On riidatonta, että johdon siirron pääasiallisena tarkoituksena oli mahdollistaa se, että kantaja saattoi sen jälkeen, kun se oli sijoittanut verotuksellisen kotipaikkansa Alankomaihin, myydä merkittävän osan omistamistaan arvopapereista ja käyttää tästä kaupasta saamiaan varoja omien osakkeidensa ostoon ilman, että sen pitäisi maksaa niitä veroja, joita tällaisiin liiketoimiin kohdistettiin brittiläisen verolainsäädännön nojalla, erityisesti niiden merkittävien pääomatulojen osalta, joita olisi kertynyt kantajan aikomasta osakkeiden

myynnistä. Kantajaan olisi sen jälkeen, kun se oli sijoittanut johtonsa Alan-komaihin, kohdistettu alankomaalainen yhtiövero, mutta aiottuja liiketoimia olisi verotettu ainoastaan sellaisen mahdollisen pääomatulon perusteella, joka olisi kertynyt yhtiön verotuksellisen kotipaikan siirron jälkeen.

- 8 Sen jälkeen kun kantaja oli pitkään käynyt neuvotteluja valtiovarainministeriön kanssa, joka oli ehdottanut, että kantajan pitäisi myydä ainakin osa kyseisistä arvopapereista ennen verotuksellisen kotipaikkansa siirtämistä Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolelle, kantaja on vuonna 1986 saattanut asian High Court of Justiceen Queen's Bench Divisioniin käsiteltäväksi. Kantaja on tässä tuomioistuimessa väittänyt, että sille annetaan ETY:n perustamissopimuksen 52 ja 58 artiklalla oikeus siirtää johtonsa toiseen jäsenvaltioon ilman minkäänlaista ennakkollista lupamenettelyä tai oikeus saada tällainen lupa ehdoitta.
- 9 Kyseinen kansallinen tuomioistuin on lykännyt asian ratkaisua ja esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat kysymykset:
- ”1) Estetäänkö ETY:n perustamissopimuksen 52 ja 58 artiklalla se, että jäsenvaltio kieltää sellaista oikeushenkilöä, jolla on johtonsa kyseisessä jäsenvaltiossa siirtämästä ilman ennakkollista lupaa tai hyväksymistä johtoaan toiseen jäsenvaltioon yhdessä tai molemmissa seuraavista tapauksista:
- a) silloin kun kyseinen yhtiö saattaa välttyä maksamasta veroa jo saaduista voitoista;
- b) silloin kun kyseinen yhtiö siirtämällä johtonsa välttyisi maksamasta sellaisen veron, jonka se olisi mahdollisesti joutunut maksamaan, jos se olisi pitänyt johtonsa kyseisessä jäsenvaltiossa?
- 2) Annetaanko neuvoston direktiivillä 73/148/ETY yhtiölle, jonka johto on tietysti jäsenvaltiossa, oikeus siirtää johtonsa toiseen jäsenvaltioon ilman ennakkollista lupaa tai hyväksyntää ensimmäisessä kysymyksessä mainittujen edellytysten vallitessa? Jos vastaus on myöntävä, ovatko asiaa koskevat säännökset suoraan sovellettavissa tässä yksittäistapauksessa?

- 3) Jos tällaista lupaa tai hyväksyntää voidaan lainmukaisesti vaatia, onko jäsenvaltio oikeutettu kieltäytymään sellaisen myöntämisestä ensimmäisessä kysymyksessä mainituilla perusteilla?
- 4) Onko sillä seikalla, ettei kyseisen jäsenvaltion asiaan sovellettavassa lainsäädännössä vaadita lupaa yksityishenkilön tai henkilöyhtiön kotipaikan siirtämiseen toiseen jäsenvaltioon, tietty vaikutus, ja jos on, niin mikä?”
- 10 Pääasiaa koskevia tosiseikkoja ja taustoja, kyseisen kansallisen lainsäädännön säännöksiä sekä yhteisöjen tuomioistuimelle esitettyjä kirjallisia huomautuksia koskevat tarkemmat tiedot ilmenevät suullista käsittelyä varten laaditusta kertomuksesta. Oikeudenkäyntiasiakirjojen näitä osia käsitellään jäljempänä vain, mikäli se on tarpeen tuomioistuimen perustelujen selvittämiseksi.

Ensimmäinen kysymys

- 11 Ensimmäisellä kysymyksellä pyritään pääasiallisesti selvittämään, annetaanko perustamissopimuksen 52 ja 58 artiklalla sellaiselle yhtiölle, joka on perustettu tietyn jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ja jolla on kyseisessä jäsenvaltiossa sääntömääräinen kotipaikkansa, oikeus siirtää johtonsa toiseen jäsenvaltioon. Jos asia on näin, kansallinen tuomioistuin kysyy lisäksi, voiko se jäsenvaltio, josta yhtiö on lähtöisin, tehdä tätä oikeutta riippuvaiseksi sellaisesta kansallisesta luvasta, jonka myöntäminen on sidottu yhtiön verotukselliseen asemaan.
- 12 Kysymyksen ensimmäisen osan osalta kantaja väittää pääasiallisesti, että perustamissopimuksen 58 artiklalla nimenomaisesti annetaan siinä tarkoitetuille yhtiöille sama oikeus siirtää kotipaikkansa toiseen jäsenvaltioon kuin se oikeus, joka 52 artiklan nojalla on tunnustettu luonnollisille henkilöille. Yhtiön johdon siirtäminen toiseen jäsenvaltioon merkitsee kantajan mukaan tämän yhtiön siirtymistä kyseiseen jäsenvaltioon, koska yhtiö keskittää sinne päätöksentekonsa, mitä on pidettävä aitona ja todellisena taloudellisena toimintana.
- 13 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus väittää pääasiallisesti, ettei perustamissopimuksen määräyksillä anneta yhtiöille yleistä oikeutta siirtää johtoaan jäsenvaltiosta toiseen. Johdon sijoittaminen tiettyyn jäsenvaltioon ei sen

mukaan välttämättä itsessään johda aidon ja todellisen taloudellisen toiminnan harjoittamiseen tämän jäsenvaltion alueella eikä sitä näin ollen voida pitää perustamissopimuksen 52 artiklassa tarkoitettuna sijoittautumisena.

- 14 Komissio puolestaan korostaa ensinnäkin, että yhteisön oikeuden nykyisessä kehitysvaiheessa ne edellytykset, joiden täytyessä yhtiö voi siirtää kotipaikkansa jäsenvaltiosta toiseen, kuuluvat vielä sen valtion kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan, jossa yhtiö on perustettu, sekä vastaanottovaltion kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan. Tältä osin komissio viittaa eroihin kansallisten yhtiölainsäädäntöjen välillä. Tietyissä näistä lainsäädännöistä hyväksytään johdon siirtäminen, ja eräissä tähän ryhmään kuuluvista lainsäädännöistä ei tällaiseen siirtoon liitetä minkäänlaisia vaikutuksia, ei edes verotuksen osalta. Tiettyjen muiden lainsäädäntöjen mukaan yhtiön hallinnon tai sen päätöksenteon keskuksen siirtäminen sen jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, jossa yhtiö on perustettu, merkitsee oikeushenkilöllisyyden menettämistä. Kaikissa lainsäädännöissä tunnustetaan kuitenkin sen mahdollisuuden olemassaolo, että yhtiö puretaan tietyssä jäsenvaltiossa ja perustetaan uudelleen toisessa. Komission mukaan oikeus siirtää johto toiseen jäsenvaltioon on perustamissopimuksen 52 artiklassa suojattu suojeltu oikeus silloin kun tällainen siirto on kansallisen lainsäädännön mukaan mahdollinen.
- 15 Ottaen huomioon nämä toisistaan poikkeavat näkemykset on ensinnäkin todettava, kuten yhteisöjen tuomioistuin on useissa yhteyksissä tehnyt, että sijoittautumisvapaus on yksi yhteisön peruseriaatteista ja että ne perustamissopimuksen määräykset, joilla tämä vapaus taataan, ovat siirtymäkauden jälkeen sellaisenaan sovellettavissa. Näissä määräyksissä varmistetaan paitsi yhteisön kansalaisten, myös 58 artiklassa määriteltyjen yhtiöiden oikeus sijoittautua toiseen jäsenvaltioon.
- 16 Vaikka näiden määräysten tarkoituksena niiden sanamuodon mukaan on varmistaa, että muiden jäsenvaltioiden kansalaisia kohdellaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa samalla tavalla kuin kyseisen jäsenvaltion omia kansalaisia, niiden vastaista on myös se, että jäsenvaltio estää oman kansalaisensa tai oman lainsäädäntönsä mukaisesti perustetun ja 58 artiklan määritelmää vastaavan yhtiön sijoittautumisen toiseen jäsenvaltioon. Kuten komissio on perustellusti todennut, 52 artiklalla ja sitä seuraavilla artikloilla taatut oikeudet menettäisivät merkityksensä, jos jäsenvaltio voisi kieltää yrityksiä lähtemästä toiseen jäsenvaltioon sinne sijoittautuakseen. Luonnollisten henkilöiden osalta oikeudesta lähteä maasta tässä tarkoituksessa on nimenomaisesti säädetty direktiivillä 73/148/ETY, joka on toisen ennakkoratkaisukysymyksen kohteena.

- 17 Yhtiöiden osalta sijoittautumisoikeutta käytetään pääsääntöisesti kauppaedustajan liikkeiden, sivuliikkeiden tai tytäryhtiöiden perustamisen muodossa, kuten 52 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä nimenomaisesti määrätään. Juuri tällaisen toimipaikan kantaja aikoi tässä yksittäistapauksessa toteuttaa avaamalla sijoitusneuvontatoimiston Alankomaihin. Yhtiö voi myös käyttää sijoittautumisoikeuttaan osallistumalla yhtiön perustamiseen toisessa jäsenvaltiossa, ja tältä osin perustamissopimuksen 221 artiklalla sille taataan sama oikeus tehdä pääomasijoituksia tähän uuteen yhtiöön kuin valtion omille kansalaisille.
- 18 On todettava, ettei mainitulla Ison-Britannian lain säännöksellä, joka on kyseessä pääasian oikeudenkäynnissä, aseteta minkäänlaista rajoitusta sellaisille liiketoimille kuin mitä edellä on kuvailtu. Sillä ei myöskään estetä brittiläisen yhtiön toiminnan siirtämistä osittain tai jopa kokonaan sellaiseen yhtiöön, joka on vastikään perustettu toiseen jäsenvaltioon, tarpeen vaatiessa brittiläisen yrityksen yhtiöoikeudellisen ja verotuksellisen purkamisen jälkeen. Säännöksellä vaaditaan valtiovarainministeriön lupa ainoastaan silloin kun kyseinen yhtiö haluaa siirtää johtonsa Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolelle ja samanaikaisesti säilyttää oikeushenkilöllisyytensä ja asemansa brittiläisenä yhtiönä.
- 19 Tältä osin on muistettava, että toisin kuin luonnolliset henkilöt, yhtiöt ovat oikeusjärjestyksen eli yhteisön oikeuden nykyisessä kehitysvaiheessa kansallisen oikeusjärjestyksen nojalla luotuja oikeussubjekteja. Ne ovat olemassa ainoastaan sen kansallisen lainsäädännön vaikutuksesta, jolla niiden perustaminen ja toiminta määritellään.
- 20 Kuten komissio on korostanut, jäsenvaltioiden lainsäädännöissä on suuria eroja sen suhteen, millaista liityntää valtion alueeseen edellytetään yhtiön perustamista varten ja mitä mahdollisuuksia jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustetulla yhtiöllä on muuttaa myöhemmin mainittua liityntää osoittavaa tekijää. Tietyissä lainsäädännöissä vaaditaan, että paitsi sääntömääräisen kotipaikan myös tosiasiallisen kotipaikan eli yhtiön keskushallinnon on sijaittava valtion alueella, ja keskushallinnon siirtäminen tämän alueen ulkopuolelle edellyttää näin ollen yhtiön purkamista kaikkine niine oikeusvaiikutuksineen, joita purkaminen merkitsee yhtiöoikeuden ja vero-oikeuden kannalta. Toisissa lainsäädännöissä tunnustetaan yhtiöiden oikeus siirtää keskushallintonsa ulkomaille, mutta eräissä lainsäädännöissä, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännössä, tätä oikeutta on tietyiltä osin rajoitet-

tu, ja siirron oikeudelliset seuraukset erityisesti verotuksen osalta vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen.

- 21 Tämä lainsäädäntöjen eroavaisuus on otettu huomioon perustamissopimuksessa. Niitä yhtiöitä määriteltäessä, joilla on sijoittautumisoikeus, perustamissopimuksen 58 artiklassa pidetään yhtiön sääntömääräistä kotipaikkaa, keskushallintoa ja päätoimipaikkaa keskenään samanarvoisina liityntöinä. Perustamissopimuksen 220 artiklassa on lisäksi määrätty tavoitteesta tehdä tarvittavat jäsenvaltioiden väliset sopimukset, joilla varmistetaan erityisesti yhtiöiden säilyminen oikeushenkilöinä niiden kotipaikan siirtyessä maasta toiseen. On kuitenkin todettava, ettei yksikään tällä alueella tehty sopimus ole tähän mennessä tullut voimaan.
- 22 On lisättävä, ettei yhdessäkään yhtiölainsäädännön yhteen sovittamista koskevista direktiiveistä, joita on annettu perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, käsitellä kyseessä olevia eroavaisuuksia.
- 23 Näin ollen on todettava, että perustamissopimuksessa pidetään niiden kansallisten lainsäädäntöjen eroavaisuuksia, jotka koskevat yhtiöiltä vaadittua liityntää ja mahdollisuutta siirtää kansallisen oikeuden mukaisesti perustetun yhtiön sääntömääräinen tai tosiasiallinen kotipaikka jäsenvaltiosta toiseen ja, jos viimeksi mainittu mahdollisuus on olemassa, myös asiaan liittyviä muodollisuuksia, ongelmia, joita ei ratkaista sijoittautumisoikeutta koskevilla oikeussäännöillä vaan tulevalla lainsäädännöllä tai tulevilla sopimuksilla.
- 24 Näissä olosuhteissa perustamissopimuksen 52 ja 58 artiklaa ei voida tulkita siten, että niillä annettaisiin kansallisen oikeuden mukaisesti perustetuille yhtiöille oikeus siirtää johtonsa ja keskushallintonsa toiseen jäsenvaltioon ja samanaikaisesti säilyttää asemansa sen jäsenvaltion yhtiönä, jonka lainsäädännön mukaan ne on perustettu.
- 25 Ensimmäisen kysymyksen ensimmäiseen osaan on näin ollen vastattava, että perustamissopimuksen 52 ja 58 artiklaa on tulkittava siten, ettei niillä yhteisön oikeuden nykyisessä kehitysvaiheessa anneta yhtiölle, joka on perustettu tietyn jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ja jolla on kyseisessä valtiossa sääntömääräinen kotipaikkansa, oikeutta siirtää johtoaan toiseen jäsenvaltioon.
- 26 Ottaen huomioon tämän vastauksen ei ensimmäisen kysymyksen toiseen osaan ole syytä vastata.

Toinen kysymys

- 27 Toisella kysymyksellä kansallinen tuomioistuin kysyy, annetaanko sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 21 päivänä toukokuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/148/ETY säännöksillä yhtiölle oikeus siirtää johtonsa toiseen jäsenvaltioon.
- 28 Tältä osin on riittävää todeta, että edellä mainitun direktiivin otsikon ja tekstin mukaisesti direktiivillä säädetään ainoastaan luonnollisten henkilöiden liikkumisesta ja oleskelusta eikä direktiivin säännöksiä voida sisältönsä puolesta soveltaa analogisesti oikeushenkilöihin.
- 29 Toiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että direktiiviä 73/148/ETY on tulkittava siten, ettei sen säännöksillä anneta yhtiölle oikeutta siirtää johtoaan toiseen jäsenvaltioon.

Kolmas ja neljäs kysymys

- 30 Ottaen huomioon kahteen ensimmäiseen kansallisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen annetut vastaukset, ei kolmanteen ja neljänteen kysymykseen ole syytä vastata.

Oikeudenkäyntikulut

- 31 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut High Court of Justicen Queen's Bench Divisionin 6.2.1987 tekemälleen päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

- 1) **Perustamissopimuksen 52 ja 58 artiklaa on tulkittava siten, ettei niillä yhteisön oikeuden nykyisessä kehitysvaiheessa anneta yhtiölle, joka on perustettu tietyn jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ja jolla on kyseisessä valtiossa sääntömääräinen kotipaikkansa, oikeutta siirtää johtoaan toiseen jäsenvaltioon.**
- 2) **Sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua koskevien rajoitusten poistamisesta 21 päivänä toukokuuta 1973 annettua neuvoston direktiiviä 73/148/ETY on tulkittava siten, ettei sen säännöksillä anneta yhtiölle oikeutta siirtää johtoaan toiseen jäsenvaltioon.**

Mackenzie Stuart Bosco Due Rodríguez Iglesias Koopmans

Everling Bahlmann Galmot Joliet O'Higgins Schockweiler

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä syyskuuta 1988.

J.-G. Giraud
kirjaaja

A. J. Mackenzie Stuart
presidentti